

jo ingen Lov, der i strengeste Forstand vedkommer det store Publikum, men den snævrere Kreds, som den vedkommer, vil vist hellere have denne lille Udgift, end den vil have Loven delt i flere Dele. Jeg skal derfor give min Tilslutning til de Udtalelser, der faldt fra den højtærede Minister angaaende dette Punkt.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Oprettelse af et nyt Bispeembede m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3307 ff.).

Sagen sættes under Forhandling.

K. Bjerre: Det er noget, som saa at sige ethvert Barn ved, at Sjællands Stift er i Forhold til de andre Stifter ligefrem uformelig stort. Ærede Medlemmer ville af de Bilag, der følge med Lovforslaget, se, at Sjællands Stift i Folketal er 10 Gange saa stort som Lolland-Falsters og henved 3 Gange saa stort som de største af de andre Stifter. Der er henved 300 Præster at tilse, og jeg antager, at der er henimod et Par Tusinde Skolelærere at tilse, og dertil kommer jo den uhyre Mængde Kontorforretninger, som mere og mere dynges sig op om en Biskop. Det vil saaledes være let at forstaa, at det er ganske umuligt for en Mand at overkomme Bispegerningen i et Stift som Sjælland.

Bispegerningen er i Virkeligheden det ældste af de kirkelige Embeder, det, som har den største og stærkeste historiske Tradition helt ned til den ældste Menighed. Og der er neppe Tvivl om, at naar Bispegerningen udføres, som den skal og bør, har den en overordentlig stor Betydning for Menighedslivets Udvikling. Men det er netop det, som gøres umuligt, naar et Stift er saa stort som Sjællands Stift. Bispegerningen kan da ikke blive det, som den skulde være, den bliver mere og mere bare Kontorforretninger. Alene Arbejdet som Kontorchef er nok til at udfylde en Mands Tid, og der bliver saa-

ledes kun liden Tid til den egentlige Gerning. Men det er meget uheldigt, thi Bispeembedets uheldigste Side er netop, at det er et Omsvøbsdepartement, dannet af kontormæssige Hensyn. Af den Grund — for at have et Kontor, hvorigennem alle Brevskaber og Sager skulle gaa — vilde der ikke være nogen som helst Anledning til at opretholde et Bispeembede. Bispren skulde efter Embedets Ideal have et virkeligt personligt Kendskab til de Mennesker og de Forhold, som han skal tilse, han skulde jo egentlig være noget af Præsternes Fader eller Ven eller Sjølesørger, om man vil. Det bliver der imidlertid overordentlig lidt tilbage af. Der bliver nogle hastige Visitatsrejser med mange Aars Mellemlum, hvor Biskoppen kommer som en Bussemand og sætter Præster og Præstekoner i Forlegenhed og Ulejlighed og, jeg havde nær sagt, Bekostning, som en rask Lærerkone svarede, da Biskoppen sagde Farvel og bad hende undskylde den Ulejlighed, han havde voldt hende: „Aa, Skidt med Ulejligheden, det er værre med Bekostningen.“ Det har i Virkeligheden overordentlig lidt at betyde disse hastige Visitatsrejser, som blive meldte længe i Forvejen, hvor det i Reglen gaar saadan med Præsterne og Lærerne, at de ærligste og bedste ere de, der klare sig daarligst ved saadanne Lejligheder, medens de, der i nogen Maade kunne spille Komædie til daglig Brug, klare sig allerbedst.

Naar man vil regne med Bispegerningen som en betydelig Faktor i Kirkelivet, er det i Virkeligheden ganske umuligt at forsvare at opretholde Sjællands Stift. Der er, saa vidt jeg kan se, egentlig kun een Indvending, der kan rejses mod dette Lovforslag, men denne Indvending har ganske vist ogsaa i mine Øjne en Del at sige, det er denne, at vi staa over for en betydningsfuld Afgørelse af de kirkelige Forhold i det hele taget. Der er vedtaget en Bestemmelse om et kirkeligt Udvalg til Drøftelse af hele Kirkens Stilling. Det er naturligvis ikke muligt at sige, om der i det hele taget kommer noget ud af dette Udvalgs Arbejde, men naar Lovgivningsmagten har vedtaget et saadant Udvalg, maa det være med den Tanke, at der skulde komme noget ud deraf, og det er da muligt, at der ved dette Udvalgs Arbejde kan komme Forhold frem, som gør, at det er uheldigt at foregribe Ordningen ved Oprettelsen af et nyt Bispeembede. Det er da først og fremmest muligt, at Bispestillingen i det hele taget kan blive underkastet en Omordning — i hvilken Retning